

§ 2.

K článku II.

Zákon působí zpětně ode dne, kdy byl vyhlášen zákon ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., t. j. ode dne 6. června 1919. K žádosti podniků, společností a osob fyzických, provozujících obchody bankovní po živnostensku, které z úroků v době od 6. června 1919 do dne vyhlášení zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 250 Sb. z. a n., k dobru připsaných neb vyplacených podnikatelům ke srážce daně povinným vybraly a odvedly daň důchodovou srážkou, odepíše a buď k dobru se začítuje nebo hotově se vrátí odvedená daň důchodová s válečnou přírážkou bez úroků náhradních (§ 2 cis. nařízení ze dne 16. července 1904, č. 79 ř. z.).

Příslušnou k provedení odpisu jest berní správa, které se předkládaly výkazy o odvodu daně důchodové srážkou dle vzorce „C“ prováděcího nařízení III. k zákonu o osobních daních.

Jelikož výše poplatných úroků a vypadající daně důchodové se vykazovala ve zmíněném výkazu dle vzorce „C“ úhrnně co do všech poplatných úroků, bude straně číselně prokázati výši úroků a odvedené daně důchodové oněch podniků, o něž jde. Průkaz tento provede se výpisem ze zápisníku dle vzorce „O“ (§ 3 vládn. nařízení ze dne 17. července 1919, č. 405 Sb. z. a n.), ověřeným co do správnosti osobami oprávněnými podle zákona k zastupování podniku nebo společnosti, a předložením kuponu výkazu „C“ o zapravení daně důchodové.

Berní správa jest oprávněna přesvědčiti se nahlédnutím do zápisníku „O“ o správnosti předloženého výpisu.

§ 3.

Provedení tohoto nařízení jež nabývá účinnosti dnem 6. června 1919, ukládá se ministru financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Sonntág v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Meissner v. r.
Staněk v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Dérer v. r.
Johanis v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 427.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 6. července 1920

o označení cenných papírů dovezených z ciziny.

Na základě ustanovení §u 6 zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Pro cenné papíry (s vynětím rakouských a uherských válečných dluhopisů), které byly při

soupisu vykonaném dle vládn. nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., řádně sepsány jako majetek příslušníků republiky Československé neb ústavů majících v republice této svoje sídlo, a které i nyní nalézají se v majetku takovýchto osob a ústavů, nemohly však býti dosud označeny proto, že se v době označování dle nařízení syrchu citovaného nalézaly mimo území republiky Československé, a budou nyní do ní převezeny, se ustanovuje, aby se označení potřebné k provedení soupisu po rozumu §u 5 téhož nařízení provedlo ve lhůtě 1 měsíce po převezení cenného papíru do tuzemska, nejdéle však do konce roku 1920.

Lhůtu tuto prodloužiti může finanční ministerstvo.

§ 2.

Při označení tom prokázati se třeba jednak soupisovým seznamem (dle posledního odstavce §u 6 cit. nařízení), jednak dokladem o státní příslušnosti jak vlastníka v době prvotního soupisu tak i vlastníka nynějšího, jedná-li se tu o různé osoby. Přitom přihlíženo buď k nabytí, pokud se týče ztrátě státního příslušenství na základě práva opčního dle §§u 4 až 12 zákona z 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n.

Pouze výjimečně může finanční ministerstvo upustiti od předložení soupisového seznamu u osob, které v době prvého soupisu z důvodu vojenské neb jiné veřejné služby dlely mimo hranice republiky Československé, pokud prokáží, že papíry sepsované měly v držení již v době prvého soupisu.

Podobná výjimka přípustná je též, jde-li o dovoz cenných papírů (i nesepsaných dosud) v zájmu státním.

§ 3.

U zemských ústavů, tuzemských akciových bank a jejich filiáltek, dále u Městské spořitelny pražské, České spořitelny a První moravské spořitelny provede se označení dle ustanovení §u 11 vládn. nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n. Za tím účelem vyžádá si ústav od svých deponentů potřebné průkazy a předloží je na požádání úředníkovi pověřenému označením cenných papírů.

Finanční ministerstvo se zmocňuje, aby také jiným ústavům (peněžním nebo pojišťovacím) povolilo, aby se označení cenných papírů takových provedlo u nich stejným způsobem.

§ 4.

Jinak ustanoveny jsou pro označení dle tohoto nařízení berní úřady v sídle okresních finančních ředitelstev (ve Slezsku a na Slovensku v sídle finančních ředitelstev), v Praze zemská finanční pokladna neb úřad důchodkový. O tomto označení buď vedeno zvláštní rejstřík.

Státní pokladny, u nichž uloženy budou pře-
vezené cenné papíry, provedou označení jich
svými orgány dle týchž zásad.

§ 5.

Cizozemské cenné papíry, které označeny
budou dle §u 1 tohoto nařízení ve smyslu §u 5 vlád-
ního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb.
z. a n. (platného pro celý obvod republiky Česko-
slovenské, tudíž i pro Slovensko a Podkarpát-
skou Rus), nepodléhají poplatku dle stupnice III.
ve smyslu §u 2, odstavce 1., zákona ze dne
27. května 1919, č. 304 Sb. z. a n., ovšem ale
½%ovému poplatku evidenčnímu.

§ 6.

Cizozemské prémiové dlužní úpisy podléhají
poplatku dle stupnice III. po rozumu zákona
z 28. března 1889, č. 32 ř. z., pokud Slovenska se
týče dle zák. čl. IX. z roku 1889, a dle zákona
ze dne 11. června 1919, č. 328 Sb. z. a n. (platného
pro celý obvod republiky Československé), a to
vedle poplatku evidenčního. Oba tyto poplatky za-
pravití lze při označení stanoveném tímto naříze-
ním. Dle §u 6 zákona posledně citovaného dlužno
zapřavití poplatek dle stupnice III. do 30 dnů po
přenesení do tuzemska a při tom prokázati, že
papíry nepřešly právním jednáním mezi živými
do rukou jiného majitele.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlá-
šení a provedením pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Somtág v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Dérer v. r.

Johaniš v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 428.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. července 1920

k provedení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 269
Sb. z. a n., kterým se upravují poměry úředníků
a zřízenců u státních úřadů a ústavů bývalého
státu uherského.

Na základě § 11 zákona ze dne 15. dubna 1920,
č. 269 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry
úředníků a zřízenců u státních úřadů a ústavů bý-
valého státu uherského, nařizuje se toto:

§ 1.

Státními úřady bývalého státu uherského
(královskými uherskými úřady) na Slovensku a
v Podkarpatské Rusi, jež spadají pod ustanovení
§ 1 zákona, jsou zejména:

1. Úřady obstarávající službu technickou:

- a) Státní stavební úřady (zák. čl. XXIV:1877).
- b) Krajské inspektoráty pro vodní stavby a jim
podřízené říční stavební úřady.
- c) Krajské inspektoráty pro stavby meliorační a
jim podřízené — kulturně-technické úřady.
- d) Okresní komisariáty parních kotlů.
- e) Cejchovní úřady (zák. čl. V:1907).

2. Úřady horní (báňské):

Báňské kapitanáty a jim podřízené báňské
komisariáty.

3. Orgány školské:

- a) pro školství národní: školní inspektoři (zák.
čl. XXVIII:1876);
- b) pro školství střední: vrchní ředitelé (zák. čl.
XXX:1883).

4. Orgány správy lesní:

lesní inspektoři (zák. čl. XXXI:1879), lesní
úřady a jim podřízené okresní lesní správy (zák.
čl. XIX:1898).

5. Hospodářské inspektoráty (zák. čl. XXIII:
1912).

6. Zvěrolékaři (zák. čl. VII:1900).

7. Orgány živnostenské inspekce (zák. čl.
XXVIII:1893).

8. Úřady finanční:

finanční ředitelstva a jim podřízené berní
úřady (zák. čl. XXVIII:1889 a XI:1909), dále úřa-
dy celní, vyměřovací inspektoráty (geometři), in-
spektoráty pro nákup tabáku, úřady puncovní a
jiné úřady a orgány pro speciální odvětví fi-
nanční správy.

9. Státní úřady poštovní a telegrafní.

§ 2.

Žádost za své ustanovení při úřadech v § 1
uvedených jsou povinni dle § 4 zákona podatí
všichni úředníci a zřízenci u úřadů těchto, kteří
chtějí býtí u úřadů těch trvale ustanoveni.

To jsou:

1. Všichni úředníci a zřízenci, kteří byli za
bývalé uherské vlády v úřadech těch ustanoveni.